

Jak se skáče ve Freistadtu

Na začátku července jsme vyrazili na dlouho očekávaný boogie k páteční ležítosti v 40 let msta-ho paraklu dlouho očekávaný? Protože na toto sympatické letiště jsme měli seskočit z letounu C-130 Hercules! Tato krásná neboť vají- zrovna bývá na dropzách k dispozici a tak jsme neváhali ani vteřinu a ihned odeslali registrační- po

3. 7. 2012 v 16 hodin jsme se vydali z Prahy na letiště ve Freistadtu. Jelikož málokdo hlad nebo se mu chtělo, dorazili jsme do Eeských Budějovic ve 20 hodin. V Tesco, kam si musel Luigi nutně koupit pytlík krup a rumového aroma (neptejte se mne proč) jsme potkali májku, celou natěšenou na seskok z pátečního letadla a samozřejmě s vády páteřněm fořákem. Páteřně-jezd do Freistadtu (po msta-m zaváhání- kde se to je), jsme se jali rozbít stanově tbor, vypít dvě plechovky piva a rovnou spát. Po cestě nás zastihla páteřně bouřka tak jsme měli obavy, jak bude páteřně, ale ráno jsme se probudili do krásného dne a bylo zřejmě, že dlouho o seskok nás nemine.

Po nutném a velmi důkladném kontrole páteřně (bylo páteřně, že papír nikoho a tak nezajímaly) a podrobném briefingu jsme nasedli do shuttle bus a vydali se do asi 50 km vzdáleného Lince, konkrétně na jeho vojenskou základnu. V Linci jsme si v jejich nastavili v komáry na -390 metrů (neboť Freistadt je o celých 390 metrů v Linec) AAD naopak na +390 metrů (nkte páteřně- majitel zlatých cypresů byli poněkud zaskočení t-m, že limitová edice byla v hradě ve stopkách a nikoliv v metrech). Na lineckém letišti páteřně na protě- dráze dopravní- letouny, zatímco my obdivně vzhlíeli k nebi, kde každou chvíli prolétával Hercules.

Zanedlouho jsme již procházeli hangárem na letištní plochu, kde na nás čekal, posádka páteřně v 50 skydiverů páteřně natěšených. Aťkoliv byly v páteřně foto, bylo by naivně- toto po nás neboť na každém skydiverovi byly přeměně dvě natě- nebo fotká- za páteřně-zeně-. Posádka nám dovolila zpáteřně letounu, takže jsme se v jejich jak smyslně zbaveně- fotili páteřně letadlem. Každě tak máj každě hezkou vzpomínku v podobě sebe a Pepy Macháka páteřně C-130 (Pepa se totiž bál, že mu páteřně fotku neudáme, stál celou dobu na místě a odmá-tal opustit své stanoviště, a do doby, než byl pokyn k nástupu do letadla).

V letadle nás sledoval páteřně- stručník briefing budou dva nálety, v každém 25 lidí-. Jeden nálet musíme proběhnout za 30 vteřin. Mezi skupinami dodržovat 5 vteřin rozestupy (to znamená v jednom náletu max. 6 skupin). Páteřně nouzové situaci musíme letoun páteřně přizdně, tedy pokud taková situace nastane, pilot nastoupí do 500 metrů a pak se kdo má-že. Jelikož máj nejlepší- másto hned vedle rampy, u se vidě-m, jak v 500 metrech (ili na 110 metrů) drážek 110 metrů) vyskakují ven a za mnou padesátihlavě dav zběsile otevře- zřítelky u na rampě- R krotě-m svou páteřněstavitost, rampa se uzavře- za- n- bžt zna- horko a dusno a u startujeme. Hned po start slyšme divné zvuky a oba vojáci obsluhující rampu poběhají- po rampě a baterkami svět- do podivněch zakout vnitřku letounu a cosi kontrolují- (nebo snad dokonce hledají-?!! Nco zapomněli??). Podvědomě kontrolují kliku zřítel- ho páteřně, ale vypadá to, že se neděje nic zvláštního a pokračujeme v páteřně.

Za pár minut letu se otevře- rampa a ve 3500 m nad terčem opouště- letadlo jednotlivě skupiny prvního náletu. chvíli jsme na adě! Stoupáme si a s msta-m obdivem pozorujeme dva vojáky, kterak se již ni lanem nenuceni pohybují- po otevřeně rampě. Naše skupina je první, svět- červení, máme pokyn 30 vteřin do vřadu. Luigi stoupá zřítel ven na kraj rampy, my ostatní- se stavěme páteřně. Špáně- pozorují světelnou signalizaci, voják nás odpoutá- poslední vteřiny na prstech. Tyrkysově (fakt tyrkysově- želena) svět-! Nde- šsm go! Na kraj rampy to jsou dva páteřně kroky, ale páteřně si jak ve zpomaleném filmu. Po vřadu nás vezme vzduch a u jen cě- me radost z volného páteřně tak, jako vřady. Ještě se otě- m za letadlem, že kterého jsem páteřně vyskočila, pak se v jejich sletě- me do hvězdy a jen tak si u- v- a padáme. Čtě- la jsem se za volného páteřně pod kde je letiště, ale jak na to nebyl čas- zkrátka jsme si nikdo nevzpomněli.

Á

Á

Po otevřeném páděníku vidím, že letiště nevidím. Ostatně ho zjevně nevidím tak, neboť letka každou chvíli ji posílá zaregistrovaní členové z družstva a zaměním směrem. Přistávám do obilí, sbírám pást jak blecha jdou do kopce na letiště. V ten den jsme okusili jeden nově letoun "Pilatus Porter, ale takových je ve světě hromada, takže to byl člověk, který by přistál ve později. Po druhém startu Hercules rakouský armáda oběhla dvakrát nad letištěm a pak už nás čekal ve výšce, vyprávně, pávedeně - v jakýchkoli případech.

Druhý den ráno nás ovšem čekala další lahůdka, a to v podobě vrtulníku Black Hawk, alias Černý jestřáb. Záměrem o seskok z tohoto krasavce byly desky a přestože ho rakouský armáda poskytla jen na dvě letové hodiny díky perfektní organizaci mástných si každému mohlo skočit dvakrát. Do jedné věšadky se kromě personálu pohodělo 14 paraútlumů. Skákal se pouze z jedné strany vrtulníku (ať koliv má dvě na obou stranách) a předsadkem byl opět proveden podrobný briefing. Jeden voják seděl ve dvou věšáčkách, které obsluhoval sám. Když je o dalším pokyn a pak už bylo na našem území, kdy vyskočíme. Poprosili jsme o co nejvyšší rychlost, a tak jsme skákali (přes) přibližně 70 km/hod (ale věšáčka bych, že přistál menší rychlosti).

Podařilo se nám vpařovat se do první věšadky a jak bylo šťastně, když mi bylo dovoleno pomoci dvěma nováčkům a pootočit o několik stupňů tajemnou klikou. Poté se vysazoval zhlédl dolů, usmál se na nás a ukázal signál: "všichni, všichni!" Zaujímáme pozice v křeslech dvojčích a už odskakujeme. Ale co to? Kde je vzduch trochu jako přistání z balonu "chvíli to trvá, než se lovík nabere rychlost, ale postupně ho začne ofukovat v přistání se začne cítit žně. Opět chytíme hvězdu a nepoužítme se do výškových věšáček na letiště okamžitě, ještě s páděkem v náruči, se nadšeně bábáme napsat do další věšadky. Celý výškový 10 minut, takže musíme rychle balit, protože jsme napsali v jestli a za chvíli bude vysazovat druhý. Ještě jeden seskok z Černého jestřába, zaplatíme a vydíváme se zpět domů.

Na závěr informace k cenám:

- registrační poplatek na Hercules boogie: 25,-
- kempování, parkování: zdarma (na místě luxusní zázemí - "toalety, sprchy, teplá voda)
- pojištění - pro seskoky v Evropě: Kč 300 (na celý měsíc)
- přístroj autobusem Freistadt "Linec: zdarma
- seskok z C-130 Hercules: 35,-
- seskok z Black Hawk: 30,-
- seskok z Cessna 206 Soloy + Pilatus Porter: 28,-
- výška náletu: 3300 - 4000 m

-Á pivo: á,- 2,50 (jedno pivo a porce gulÁ;Áje bylo v rÁ;mci boogie zdarma)

Jak je to v tÁ© reklamÁ?

ZÁ;Á¼itek? K nezaplacenÁ!

Hana UrÁ-kovÁ;

<http://AFFcentrum.cz>

FOTO: Hana Birdhanka UrÁ-kovÁ;, Petr Lugi BednaÁ™Á-k

Á

PS= zÁ;vÁrem bych rÁ;da podÁkovala organizÁtorÁm akce a zejmÁ©na ZdeÁkovi Zemanovi, kterÁ½ nÁ;s na ni nejenom pozval, ale staral se o nÁ;s jako o vlastnÁ-. Jak uÁ¼ u akcÁ-, se kterÁ½mi je ZdeÁkovo jmÁ©no spojeno, bÁ½vÁ;, nemÁlo to jedinou chybiÁku. DÁ-ky ZdeÁku!

Á

Á

Á

Á

Á

Á

Á

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â

Â